

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

05 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Anatolie Țurcan și Elena Cobzac,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Jereghi Anatolie în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2019, în cauza penală în privința lui

Donici Serghei Xxx, născut la xxx, originar din r-nul xxx și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 28.11.2018 - 14.03.2019;

Instanță de apel: 13.04.2019 - 26.06.2019;

Instanță de recurs: 03.09.2019 - 05.02.2020.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 14 martie 2019, adoptată în conformitate cu art.364¹ Cod de procedură penală în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Donici Serghei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare, fără aplicarea pedepsei complimentare obligatorie, sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

În temeiul art.90 Cod penal, pedeapsa cu închisoarea stabilită în privința lui Donici Serghei a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Donici Serghei, la 17 august 2018, aproximativ la ora 21:45, conducând în baza permisului de conducere nr. 08530443 eliberat la 04 decembrie 2008, automobilul de model WV T-5 cu n/î OOT 205, pe drumul M5 din direcția mun. Bălți spre mun. Chișinău, ajungând la km 230 + 300 m, intersecția cu s. Lupa Recea, municipiul Strășeni, a încălcat prevederile Regulamentului circulației rutiere și anume prevederile pct.49, care stabilește că în funcție de viteza de deplasare, conducătorul de vehicul trebuie să lase liber un spațiu, față de vehiculul

precedent, care, în caz de frânare bruscă a acestuia, i-ar permite să oprească evitând coliziunea, a tamponat din spate un vehicul cu tracțiune animală, în care se afla Țipordei Gherman și Ustică Vasile.

În urma vătămarilor corporale primite cet. Țipordei Gherman, a decedat pe loc, fapt confirmat prin datele necropsiei și adevărit histologic, prin raportul de expertiză nr.201803C1627 din 03 octombrie 2018, conform căruia moartea acestuia a survenit în rezultatul lezării organelor de importanță vitală, ca urmare a traumei asociate a capului, coloanei vertebrale, toracelui și abdomenului, care sânt în legătură cauzală directă cu survenirea morții și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă.

Conform raportului de expertiză nr.201831D0140 din 26 septembrie 2018, la cet. Ustică Vasile s-a depistat comoție cerebrală, excoriații a feții și coapsei stîngi - care s-a format sub acțiunea traumatică a unui corp contodont, ce duce la dereglarea sănătății mai mult de 21 zile, în baza acestui criteriu se califică ca vătămări corporale ușoare.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia din motivul blândeții pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Donici Serghei să-i fie stabilită pedeapsa în baza art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, inclusiv și pedeapsa complementară, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 4 ani.

În motivarea apelului, procurorul a indicat că, la analiza circumstanțelor cauzei și probelor prezentate de acuzator, instanța greșit a apreciat totalitatea semnelor obiective și subiective ale faptei social periculoase comise de către Donici Serghei. Instanța a încălcat criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art.75 Cod penal, prin neaplicarea pedepsei complementare - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 4 ani, iar recunoașterea vinovăției, căința sinceră și contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, reprezintă doar circumstanțe atenuante și nu excepționale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2019, a fost admis apelul procurorului, casată sentința în partea pedepsei complementare, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit căreia Donici Serghei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa complementară, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, probele, fiind apreciate corect prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, prima instanță corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal.

Referitor la pedeapsa principală stabilită inculpatului, instanța de apel a considerat-o drept una echitabilă și proporțională faptelor comise, însă a reținut că instanța de fond

eronat nu a aplicat în privința lui Donici Serghei, pedeapsa complimentară.

În partea ce vizează necesitatea aplicării în privința inculpatului a pedepsei complimentare, instanța de apel a considerat că acesta urmează a fi admis, în acest sens remarcându-se prevederile art.75 Cod penal, ce instituie obligativitatea de a ține cont de gradul prejudiciabil al faptei săvârșite, care în speță este una gravă, comisă din imprudență pentru prima oară, dar și de persoana celui vinovat, inculpatul caracterizându-se pozitiv la domiciliu ca fiind o persoană responsabilă, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, anterior nu a fost judecat, a reparat benevol prejudicial cauzat părților vătămate și succesoriilor săi.

Astfel, instanța de apel a considerat că în speță nu sunt aplicabile prevederile art.78 Cod penal, or la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei vinovatului, instanța de judecată trebuie să aprecieze gradul de influență al circumstanțelor atenuante și agravante asupra pedepsei penale, atât în baza criteriului cantitativ cât și a criteriului calitativ.

Mai mult, instanța de apel a menționat și faptul că nu este posibil de exclus pedeapsa complimentară, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, în baza art.78 Cod penal, deoarece aceste prevederi legale sunt aplicabile în cazul când aceasta nu este obligatorie, adică când sancțiunea prevede sintagma „cu sau fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport,” iar în cazul art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, în cazul aplicării pedepsei cu închisoare, pedeapsa complimentară, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, este obligatorie.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs de către Jereghi Anatolie în numele inculpatului, care invocând prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței instanței de fond.

În susținerea recursului avocatul invocă că instanța de apel, în partea descriptivă a deciziei sale stabilește prezența doar a circumstanțelor atenuante în absența celor agravante, astfel acestea în cumul puteau înlătura pedeapsa complimentară în temeiul art.78 alin.(2) Cod penal.

Mai consideră recurentul că cumulul de circumstanțe reținute ca atenuante de către instanța de judecată și normele de care a făcut uz instanța la individualizarea și determinarea pedepsei complimentare, contravin scopului pedepsei aplicate. Prin urmare, corectarea și reeducarea lui Donici Serghei este posibilă și rațională fără a fi privat de dreptul de a conduce mijloace de transport.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de partea apărării, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în

care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal reține că, în susținerea recursului s-a invocat pct. 6) alin.(1) al art.427 Cod de procedură penală, însă, reieșind din cerințele recursului - acestea se cuprind în pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când pedeapsa nu a fost individualizată corect. Instanța de recurs menționează însă că, prevederile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței în sensul casării deciziei instanței de apel.

Privitor la pedeapsa complementară stabilită inculpatului de către instanța de apel, Colegiul penal consideră că instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată în acest sens, acordând deplină eficiență prevederilor art.art.7, 61, 75 Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat, iar în sprijinul statuării respective relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Instanța de recurs precizează că solicitarea recurentului privind menținerea sentinței prin care în privința inculpatului nu a fost aplicată pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, este neîntemeiată, or circumstanțele la care face referire avocatul referitor la recunoașterea de către inculpat a faptei comise și căința sinceră în legătură cu urmările survenite, lipsa antecedentelor penale, are la întreținere doi copii minori și soția care se află în concediu de îngrijire a copilului minor, nu pot servi ca circumstanțe în vederea neaplicării în privința lui Donici Serghei a pedepsei complementare, care conform sancțiunii prevăzute la infracțiunea săvârșită de inculpat, este una obligatorie.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie întemeiată și motivată prin stabilirea în privința inculpatului pe lângă pedeapsa principală și a pedepsei complimentare sub formă de privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe termen de 2 ani, pedeapsă care răspunde scopului de corectare și reeducare a inculpatului prevăzut de art.61 Cod penal și care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, iar argumentele invocate de recurent urmând a fi declarate ca neîntemeiate.

În viziunea instanței de recurs concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa, sunt juste iar criticile recurentului nu constituie temeiuri de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel. Reținând prevederile sus menționate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat și potrivit legii va decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Jereghi Anatolie în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2019, în cauza penală în privința lui *Donici Serghei Xxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 05 martie 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac